

Redacció i Administració:
CALABRIA, 104, 2.^{on}

Dels treballs pu-
blicats, en seràn
responsables els
seus autors ::

10 cénts.

EL XÀFEC

Periòdic independent

Sortirà cada mes

:: :: ANUNCIS :: ::
a preus convencionals

No's retornen els
originals, enca-
ra que no's pu-
:: :: bliquin :: ::

10 cénts.

AVIS

Per causes agenes a la nostra voluntat, s'ha retrassat considerablement la sortida del present nombre, i perquè nostres bons llegidors no vagin desorientats amb el dia de sortir el periòdic, els posem en son coneixement, que sortirà EL XÀFEC (salvo causes de forsa major que ho impideixin) EL PRIMER DIUMENGE de cada mes.

N. DE LA R.

TRIOMF

La minoria consistorial composta dels digníssims amics nostres, senyors Sallés i Boget, obtingueren un esclatant triomf al discutir-se en una de les sessions passades, l'augment del canon del gremi de tocinaires, que aquests venien pagant al Municipi.

Es verament incalificable l'actitud adoptada per l'alcalde i de la seva majoria en aquesta qüestió, aprofitant-se de l'influència de les desferres del vell caciquisme, que'ls ampara per portar de bursada solucions com la donada en el cas present, amb un desconeixement manifest atentatori als interessos per aquests representats.

Fou sense un madurat estudi que's volgué portar a l'aprobació aquest projecte, i sense volguer escoltar als interessats perquè aportessin del seu sí totes aquelles observacions que l'importància del mateix requeriria per donar-li una solució d'acort a les aspiracions de tots.

Al plantejar-se el debat de dit projecte, atragué l'atenció de dits regidors, pel caràcter que revestia dit acort, però els nostres amics, comprenent l'importància del moment i compenetrats de lo que's debatia, aviat feren sentir la seva veu de protesta contra aquesta habilitat política, en que s'hi reflexe d'una manera clara, quins son els pares de la criatura, i perquè millor ens entenguin, direm, els interessats a fer donar a l'alcalde aquestes ensegades, per treure's el mort de sobre com vulgarment se diu, i fer-li deixar esvaïda la situació en vistes a demà.

Aquests dignes regidors, feren remarcar d'una manera incontestable l'enormitat que constituïa aquest augment fet amb aquestes condicions, ja que's feia, coaccionant de tal manera els drets dels interessats que ni tanpoc se'ls concedí per la més petita observació a la proposició feta per l'alcalde: l'agent de negocis de Can Petita.

De res hi valgué l'esforç aportat amb tant bon zel d'aquests dos regidors per tractar-se d'un tràmit legal, però era d'esperar que, una vegada conegudes les raons aduïdes per aquests, tindria ressò al menys en la majoria, col·locant-se en una actitud de transigència, però per desgràcia no va ser així, i per ver-

gonya dels que volen ser els representants de nostre poble, amparats sots la bandera política de Can Petita, ho demostrà aquest fet vergonyós de voler-lo fer efectiu d'una manera despòtica, que constitueix una coacció intolerable i una befa als de dit gremi, propi solament dels regidors de Can Petita.

Aquesta conducta dels regidors de Can Petita son les despreciables desferres del vell caciquisme, que mereixen que caigui sobre d'ells, tot l'oprobri dels ciutadans que, com els nostres amics regidors despleguen tot el seu bon zel d'una manera loable per a garantir una bona administració en el Municipi.

Ens plau moltíssim a nosaltres que siguin aquests dos regidors els que defensaven tant desinteressadament i sols per esperit de justícia la causa del gremi de tocinaires, i els seus interessos compromesos per banderies polítiques (que un altre dia ja comentarem) i per l'ineptitud d'aquest home de palla sense solvència política, que compromet además el pà del treballador i el bon nom del Municipi.

Es la causa popular que s'imposa en el Municipi tant dignament representada per aquests dos regidors i obté un brillant triomf sobre els regidors de Can Petita: contra aquests falsos patriotes que sols tenen una rel·ligió, que's la de manar, bé o malament, encara que sigui inferit per la falta de percepció de les coses, un ultratge a la llei i als ciutadans.

Son ells, qui finalment obtenen un vot de confiança proposat per l'alcalde, per posar a nivell el prestigi del Municipi mermat per la falta de tàctica d'aquests, i per trovar una fórmula d'arreglo, en la qual, es tinguessin en compte els interessos d'uns i altres. Una vegada obtinguda, gràcies a les gestions d'aquests, l'alcalde, amb la major frescura, falta a la seva paraula, no acceptant la solució del arreglo, tal vegada, obeeint a la pressió d'aquells que aixís els convidaria fer-li veure que, hauria sigut una bofetada per ell i massa gloria per aquells regidors, ja que cap més motiu justificava aquest canvi d'actitut.

Es avui que, per primera vegada, veiem que'ls veraders representants del poble, aquells que'ls seus sentiments i els seus ideals son l'encarnació viva dels seus representats, surten a la lluita per a combatre amb bandera desplegada a l'enemic, que preté, pel nombre de superioritat, avassallar tudescament els drets sagrats dels ciutadans, com acaba de succeir amb el fet del gremi de tocinaires.

Nosaltres, qu'hem sigut sempre uns fermes defensors de les causes populars i de tots aquells que aspiren a una política nova i honrada i treballen al costat nostre per destruir al caciquisme que menyspreua la dignitat dels ciutadans, és avui que sentim una intensa alegria al veure que triomfa la sustentada per aquests regidors amics nostres, qu'és la causa de la llibertat i de la justícia.

A nosaltres ens trovaràn sempre al seu costat per posar-se a cobert de les baixes manobres dels enemics del poble i per treballar tots junts contra l'obsorció d'aquesta política esbojorada que realitzen a Can Petita i els seus aliats, contra la majoria de l'opinió, però, que ferà el triomf del goig de gaudir dels seus

beneficis, perquè el poble honrat i lliberal estarà alerta fent triomfar en els comicis els seus genuïns representants.

Això últim es l'obsessió de tots aquests que's deuen als favors rebuts d'aquesta casa, i per aquest motiu, no poden fer obra positiva, obra ciutadana, fent prevaldre la seva voluntat, sinó que, maquinen en l'ombra tenebrosa d'aquelles parts feudals atacs com el realitzat últimament al gremi de tocinaires a canvi tal vegada d'algún senyalat favor que també pagarà el poble.

Es arribada l'hora, garrigans, d'acabar amb aquesta vergonyosa política, i ho lograrem, si en el seu dia exerciu lliurement els drets de ciutadania imposant la vostra sobirana voluntat en els comicis.

COMENTARI

Les gangues de ser regidor

El desconeixement de les coses i la falta de premeditació en la realització de les matèixes, sempre solen donar un resultat contraproduent al desitjat, i ens ho acaba de demostrar aixís, l'acort unànim prè pel gremi de tocinaires, prescindint en absolut dels serveis del matarife i regidor Sr. Gendra (a) València, per haver donat el seu vot a favor de la proposició presentada per l'alcalde, demanant un augment de 500 pessetes al canon que aquests venien pagant al Municipi com arbitri de l'indústria que exerceixen, i per drets de matansa.

D'aquesta manera, ben merecuda per cert, han volgut els tocinaires pagar els bons serveis d'aquest regidor, que bé podríem dir-ne, el seu representant, i han exterioritzat a la vegada la seva protesta contra l'atropell que sense cap mena de respecte se'ls inferia a la seva dignitat. Es una prova latent que tenen un concepte més elevat de les funcions que'ls son encomanades als que's diuen representants del poble, i han aprofitat tant bella ocasió per a demostrar-ho.

Es aixís com tots els ciutadans deurien procedir contra aquesta colla de polítics insolvents que escalen sense escrupols el lloc que no estan capacitats de desempenyar, i que fins en resulten víctimes de la seva propia ignorància.

Nosaltres ja n'estem convenuts, però, encara hi hà qui diu que no tenim raó d'anomenar-los «representants de Can Petita». Si no fós aixís, ¿cóm volen que aquest regidor, en lloc d'anar al Municipi només que per posar panxa i exhibir aquell bé de Déu de bastons tant pintorescos dignes d'una escola electoral de matonisme i posar a cegues el «visto bueno» als projectes presentats pel Noi Pedrals, no hagués sigut una mica més celós en el compliment de son deure, fent sentir la seva veu en sentit contrari, i no hagués deixat millor sentada la seva dignitat de regidor posant-se al costat dels senyors Sallés i Boget única representants del poble i defensors dels

interessos aménassats gréument pels enemics d'aquests?

Els homes no poden mai exercir lliurement els preceptes de la llei, ni poden mai treballar en favor del poble, impulsats per un alt sentit de justícia, ni animats per un fons de patriotisme, quan se deuen a la voluntat d'altre, com succeeix ara, amb la majoria de nostre Municipi.

Fundadament, esperem que, aquest fet, obrirà els ulls a la realitat a tots aquells industrials que, enlluernats per l'egoisme de servir el major nombre de partides de la llista «electoral» que cada dia els passa el cuiner de Can Petita, se sotmeten a una tirania, que'ls serveix després per fer d'alcalde a homes com el que acaba de donar-los aquesta prosa de patriotisme i de bondat.

Consells a un Josep molt tonto per un Joan massa viu

—Deu te guardi, senyor Batlle.

—Deu l'aguardi, senyor Joanet.

—¿Cóm và la salut?

—Bé; gracies.

—¿Y vosté?

—Mercés; molt bé.

—Vaja, que estarà content, que aquest any hi ha hagut cullita, i haurà tret grans rendiments; el fer l'ofici de béco enguany li haurà anat molt bé.

—Deu-nidó, Pepet; mai menos.

Ja te dic qu'estic content, entre la festa del Bosc i el tifus d'aquest hivern, ja fa un grapat de mesos que tinc plé l'establiment. Sí, noi, no val a badar, que per a mantenir els de casa es necessita molt guany.

—Però vosté fa reclam sense exposar capital, això, entenc que té gran mérit el sapiguer-ho explotar.

Si vosté, alguna estoneta, em volgués dir cóm ho fa, tal volta jo ho provaria, veiam si m'hi puc salvar.

—Mira, noi, ara mateix t'explicaré cóm se fa.

Busca dos o tres subjectes de poca mentalitat, no sé si m'entens, Pepet, que siguin curts de gambals, que pugues, amb poca feina, al teu capricho manar; si són homes de carrera, la cosa milló anirà,

els metges i els arquitectes serveixen molt per el càs.

Busca també desseguida alguns que's morin de fam, que per un plat de mongetes fàcilment se fan ballar.

Tots els pintors de «retratos» que tenen l'art amagat, que'ls seus «cuadros» són ex-votos i pastitxos mal pintats, fusters, paletas, manobres, tots ells serviràn pel càs, i amb tot aquest personal podràs al punt comensar

Ais una eis fàs que treballin el foraster personal,

fent-los veure que en el poble li convé barrila en gran

per a fer festes molt grosses que puginin forses rals

i aixís em fan el reclam,

sent jo sols qui'n surt guanyant;

uns escupen tot sovint

lo que'ls altres van fumant;

no sé si m'entens, Pepet,

tot lo que't vaig explicant.

—Sí que ho entenc, senyor Joanet;

no cal que ho expliqui més clar.

—Si tens enemics, revente'ls

sense la cara donar;

això ho fàs fer per els altres,

quedan-te ben amagat.

Tira la pedra, Pepet,

i amaga sempre la mà.

Fés el serio, el bondadós,

amanyaga al que té més,

deixa al pobre, i al senyor

li rendeixes cortesia;

vés a missa cada dia

i a combregar cada dos;

fent-ho d'aquesta manera

tothom te creurà assienat,

i encara que tú no hi creguis,

la gent te pendrà per sant,

i aquells de llana al clatell

consells te demanaràn

i trobaràs fins diners

sense pensió ni papers

per tota una etèrnat.

Vulgas al poble manar

fent als teus de Ajuntament,

d'això ja no cal parlar,

bé saps tú cóm ens ho fem.

Per avui prou que's massa tart

i m'esperen a rosari,

un altre dia que a mí en vagui

t'ho acabaré de contar.

o o o

Aquest parlament en prosa escoltat, en vers l'hem escrit (que fa més mudat). També't prometem, aimant llegidor, tornar-te'l a dir si un altra vegada el podem sentir.

UN CAÇADOR DE PRADES.

NOTICIES

Les festes de Nadal transcorregueren d'allò més tristes i fredes, degut al temps que feia aquells dies, amb un cel gris, sense sol i sense alegria.

Amb la nota preferent de religiositat que antigament se celebraven en els pobles aquesta mena de festes, ha decaigut considerablement, ja que avui, només se senten i se manifesten aquelles convulsions de joia espiritual en l'intimitat de la llar, sense que tinguin repercussió en els demés llocs.

Tothom recordarà aquelles «matines» o «misses del gall» que'ls pastors hi assistien per a ofrendar al seu infant tota mena de regals, i com-

panyats de béns tots enflocats, que eren l'miració de tots els fidels, i l'espectacle més típic de la festa; aquells «pesebres» que tant semblaven poblets de montanya, per seva extensió, i que xics i grans, anaven a sitar-los, entonant cansonetes de Nadal aquells immortals «pastorets» representats t'els anys pels «Lluisos» i la venerada «caja» per anar al ofici de quatre capallans, que desaparegut per la llei moderna, com tot lo demés.

Ens animarem un xic en els balls de l'Alhambra, que celebraven amb un «quadrill» de Badalona, per lo lluits i concorreguts foren.

o o o

Ha sigut jubilat del càrrec de jefe d'administració nostre bon amic D. Ignasi Oliver, qual, feia més de vint anys que l'exercia en el nostre poble.

La seva brillant fulla de serveis és una prova va de la seva bona conducta: és una nota a favor d'ell, la qual, s'havia laborat amb seva activitat i bon zel, en el compliment de sos deures.

Nosaltres, a més de jefe, l'admirem com a floricultor, ja que'l seu ingeni i la seva profunda paciència ho consagrava tot en el cuidado de les flors, quins jardins n'eren una viva expressió del seu amor a elles.

El gust exquisit amb que tenia adornat sempre el seu despatx i l'andén, els molts «bouquets» oferts generosament a innombrables amics i a alts empleats, li valgué una mena honorífica i una subvenció anyal amb caràcter de gratificació, del Consell Central de la Compañia.

Nosaltres li doném comiat, tributant aquestes justes i merescudes paraules d'elogi com a prova de nostra més sincera amistat desitjant-li llarga vida perque al costat de la seva esposa visqui molts anys entre nosaltres i les seves flors.

o o o

La Comissió organitzadora del ball de l'Alhambra ha contractat ja per a els dies de carnaval a l'orquestra de Granollers «La Nov Catalana».

A jutjar pel gran nombre de socis i joves allistats que hi hà per dits balls, prometem ésser molt lluits i concorreguts. El saló està profusament il·luminat, adornat i alfombrat. A més de la gran quantitat de «confetti» que tenen comprat per a contribuir a l'esplendor de la festa amb aquella nota alegre de color que tantes emocions produeix a les «damiselles»; tenen comprats tres valiosos obseques que seràn adjudicats a les senyorettes que distingessin més per son gust amb son trajecte en el ball de màscares que tindrà lloc en d'aquells dies.

o o o

Copiem del nostre benivolgut confrare del Poble Català, de Barcelona, del dia 5.

EXPOSICIO DE PINTURES

La Societat Artística i Literaria va inaugurar ahir, en el Saló Parés, la seva XV Exposició.

En l'extens catàleg hi figuren una cinquantena d'obres degudes als artistes senyors Baixeras, Borràs, Abella, Cardona, Casas Abarca (A. i P.), Cortés, Cusí, Galofre Oller, Galwey, Isern, Martí, Meifrén, Mongrell, Oliver, Puig, Ribera, Ros, Sans, Tamburini, Citadini, Tolosa, Urgell (M. i R.), Vázquez i Xiró.

L'exposició permanence oberta del 4 al 28 de Febrer — l'invitació dels simpàtics artistes diu fins al 30 de Febrer (?).

Es veu que'l calendari gregorià pels pintors és lletra morta. Si l'exposició de la Societat Artística i Literaria s'ha de tancar el dia 30 de Febrer... ja tenim exposició per temps.

Amb lo qual, certament, no hi perdríem res. Al contrari.

• • •

UN NOU ESTABLIMENT D'ART

En Santiago Segura, el benemèrit propietari del «Faians Català», va a estendre els seus «dominis» artístics, per gloria d'ell i de Barcelona.

A l'efecte, el nostre amic està montant, al carrer de la Corribia, una esplèndida botiga d'antiguetats artístiques, la qual s'inaugurarà molt aviat i amb tots els honors.

• • •

UNA INJUSTICIA I UNA OFENSA

La *Veu de Catalunya* no ha donat cap importància a l'exposició que acaben de celebrar al Saló Parés els nostres amics Rusiñol, Casas i Clarassó.

Per a ressenyar aquest aconteixement, lo mateix que per a donar compte als seus llegidors de l'homenatge tributat fa pocs dies als tres grans artistes, el diari regionalista emplea molt poques ratlles, menys de les que dedica a un difunt que no ha conegut mai i ni sab quí és, sinó perquè'n porta l'esquela de defunció.

Però no n'hi hà prou amb això. Ahir, a la quia del «Glosari», se diu que l'exposició Rusiñol, Casas i Clarassó és «una exposició jubilar».

I aquests són els que dediquen planes senceres i toquen a gloria en honor de qualsevol emmascara-parets de la Diputació.

I nosaltres, per nostra part, diem: aixís son la gent de la *Veu*.

• • •

AERIOPLANS PER ALS ALIATS

El govern dels Estats Units ha informat al d'Alemanya que és impossible prohibir la venda d'aeriplans als aliats, perquè la llei internacional no més s'aplica a les naus de la mar i no a les de l'aire.

Està molt bé aquesta manera nova de fer el «pagés»!

Xafegades

La benedicció dels animals que tingué lloc el dia de Sant Antoni, fou molt concorreguda per l'afluència d'aquests.

Feu acte de presència en dita cerimònia, l'alcalde, que per cert hi estava amb tot caràcter.

No creiem pas que necessités aquesta benedicció, doncs, de «benéit» ja n'és prou.

• • •

Se'ns ha dit, que en la mateixa benedicció, no hi concorregué el burro de l'alcalde.

Nosaltres ja ens ho pensàvem, tant es aixís, que, desistirem de fer-li un present de cintes i rams perquè pogués ensenyar al públic ben enflocades les orelles i la cúa.

—Ben fet—digué un amic nostre que conciecia el nostre inten.

—¿Per qué?—li preguntàvem.

—Perque EL XÀFEC temps hà que li fa ensenyar la cúa, casi bé el rabe i tot.

• • •

Tenia molta raó l'amic.

Ens hem enterat amb singular satisfacció que, nostre bon amic, l'alcalde, ha rebut moltes felicitacions amb motiu de la festa de Sant Antoni, el dia més propi per a tributar-li aquest merescut homenatge de simpatia amb tots els honors de la diada.

EL XÀFEC pecaria de descortès si no s'adherís al mateix, enviant-li la més cordial felicitació.

¡Fills meus quin desatant! ¡I quin desespero hi hagué a casa del Noi del Cement! La «Murica» arribà a perdre els estreps el dia de Sant Antoni.—Diu ella amb molta raó:—jo no he pogut anar a la benedicció i en canvi el Noi sí.

Parlem en serio, ¿qué vols dir, Murica, que hauria sigut millor representat el teu gremi assitint-hi tú? No ho creguis. Ell és de més calibre.

• • •

Regna gran alegria en tots els centres «Porquins» oficials i particulars amb motiu de la destitució del matarife (a) Valencia.

Segons hem pogut esbrinar, és perquè els feia patir massa en el terrible moment del sacrifici, degollant-los amb quatre o cinc ganivetades.

Han acordat donar un vot de gracies al gremi de tocinaires per haver fet obra tant humanitaria, i un altre a l'alcalde, per haver-lo degollat tant miraculosament en benefici d'ells, fent-li present a la vegada, que estan disposats a tot trànsit a mantenir-li el veto i amparar al seu company malgrat les amenasses que inútilment li fa.

Aquests sí que amb tota propietat podrien referir-li (a ell millor que ningú més) aquell adagi que diu: «a cada porc li arriba el seu Sant Martí».

Nosaltres li diem que'l fer de regidor és una arma de dos talle: l'un pela enemica, (no es veritat?), y l'altre per un mateix; confortmes.

Ja sabem per qué no ha acceptat l'alcalde la fórmula d'arreglo presentada pels regidors senyors Sallés i Boget, d'acort amb els tocinaires.

Nosaltres, a pesar de ser dels d'EL XÀFEC, si ens haguessin trovat en aquells moments de solemnitat com ell, assegut en la regia cadira, afeitat de nou, pentinat a la Cleopatra, vomitant fum de vuitanta i lluint un trajo de Can Pantaloni (com diu ell), també ens hauríem enfadat al confondre'l amb el Noi Pedrals, el de les mans brutes de ciment i de tinta de proclames electorals, i tractar-lo de «tú» a seques.

¿No'ls hi sembla que accedir a les seves peticions be val un «úsia», un «vuecencia», un «excelencia» o un «vuestra majestad»?

Vaja, senyors tocinaires, permetins dir-los-hi que tots plegats tingueren molt poc «quinqué» no donant algú d'aquests tractaments a un home que menja amb cullera des de que fa d'alcalde.

• • •

Aquesta última disposició de l'alcalde té esverades a les dones. I creiem que portarà molt soroll i escenes cómiques. Elles diuen: nosaltres ja sabíem totes que era llarc d'orelles, però que siguéis llarc de dits, no pas totes. Ara, després de la referida disposició, no ens queda cap mena de dubte volguent «ficar mà al cabàs» per anar al repés. Algunes de molt enfutimades deien: que al repés hi havia d'anar-hi ell per a afinar-se un xic més i donà el just pés al poble.

• • •

Aixó de que'l Noi del Cement les té molt llargues, sembla que està a la consciencia de tothom i corrobora això, el propòsit que alguns veïns tenen de regalar-li unes fundes com les que porta l'aca del doctor Sr. Fors, a fi de que les mosques no les hi piquin ni els panellons se li posin.

Trovem molt atinat i profitós aquest obsequi.

• • •

Se'ns ha dit que'l Noi del Cement li ha despatat l'afició al sport, havent escullit el camp aont pensa jugar algú «match» pels voltants de l'estació. El mateix que m'informa, coneixedor dels assumptes i gèmits de casa seva, ens assegura que això pot acabar amb un «match» de raonts per part del que no voldrà passar per plat de segona taula.

CALÇATS NORTDAMERICANS
DE LES MILLORS MARQUES

BARCELONA